31/03/2020

“Τι θα κάνουμε τη Μεγάλη Εβδομάδα;”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Προτάσεις για τη λειτουργία των εκκλησιών κατά την περίοδο της Μεγάλης Εβδομάδος αλλά και της Διακαινησίμου Εβδομάδος προτείνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης με επιστολή του που τιτλοφορείται “Τι θα κάνουμε τη Μεγάλη Εβδομάδα;”.

“Υποφέρουμε, ακούγοντας καθημερινά το εύλογο αίτημα χριστιανών μας να κοινωνήσουν των Αχράντων Μυστηρίων, κι εμείς να μην μπορούμε να ανταποκριθούμε σ᾽ αυτό” τονίζει χαρακτηριστικά πριν καταθέσει τις προτάσεις του ώστε “να βοηθήσει έστω και κατ᾽ ελάχιστον στην ορθή αντιμετώπιση του θέματος”.

Διαβάστε αναλυτικά:

Του Σεβ. Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών

Ἐν ὄψει τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος, τοῦ ἁγίου Πάσχα —ἀλλά καί τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος—, θά ἤθελα νά διατυπώσω δημόσια μία δέσμη προτάσεων γιά τό φλέγον θέμα τῆς «ἀπαγόρευσης» νά τελοῦμε τή θεία Λειτουργία καί κάθε ἄλλη ἱεροπραξία, ἡ ὁποία ἐπιβλήθηκε μέ τήν ὑπ᾽ ἀριθμ. 2867/Υ1

ὑπουργική ἀπόφαση τῆς 16ης Μαρτίου, ἡ ἰσχύς τῆς ὁποίας παρατάθηκε μέ νέα ἀπόφαση τῆς 28ης Μαρτίου μέχρι καί τήν 11η Ἀπριλίου.

Ἀντιλαμβανόμαστε ὅλοι μας, Ἱεράρχες, Ἱερεῖς, Διάκονοι, μοναχοί καί μοναχές καί τό θεοφιλές πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τή σοβαρότητα τῆς καταστάσεως ἐξαιτίας τῶν κινδύνων γιά τή δημόσια ὑγεία ἀπό τήν ἐμφάνιση καί ἐξάπλωση καί στή χώρα μας τοῦ νέου κορωνοϊοῦ (Covid 19).

Τηρήσαμε καί συνεχίζουμε νά ἐφαρμόζουμε τά μέτρα προφύλαξης τά ὁποῖα ἀποφάσισαν οἱ εἰδικοί καί οἱ ἁρμόδιοι. Τό βαρύτερο καί ὀδυνηρότερο ἐξ ὅλων, τό νά μήν τελοῦμε τή θεία Λειτουργία καί τίς λοιπές ἐκκλησιαστικές Ἀκολουθίες στήν ἱερώτερη περίοδο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ὅπως εἶναι ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Θλιβόμαστε βαθύτατα γι᾽ αὐτό. Οἱ ἐπίσκοποι μάλιστα ἐπικριθήκαμε, γίναμε δέκτες διαμαρτυριῶν καί παραπόνων ζηλωτῶν κληρικῶν καί εὐσεβῶν χριστιανῶν, τιμίων μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Ὑποφέρουμε, ἀκούοντας καθημερινά τό εὔλογο αἴτημα χριστιανῶν μας νά κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, κι ἐμεῖς νά μήν μποροῦμε νά ἀνταποκριθοῦμε σ᾽ αὐτό.

Φθάνουμε, ὅμως, σέ λίγες ἡμέρες στή Μεγάλη Ἑβδομάδα καί τό Ἅγιο Πάσχα. Τί θά γίνει; Τί μπορεῖ νά γίνει;

Ἀσφαλῶς δέν δικαιούμαστε νά ἀδιαφοροῦμε γιά τήν ὑγεία ὅλων μας. Ὁ κίνδυνος τῆς πανδημίας εἶναι μεγάλος.

Τά ὅσα συμβαίνουν σέ ἄλλες χῶρες προκαλοῦν τρόμο. Σέ ὅ,τι χρειάζεται νά συμβάλουμε ὡς Ἐκκλησία θά συνεχίσουμε νά τό πράττουμε, καί ὁ παντοδύναμος Κύριος ἄς ἔλθει βοηθός καί σκεπαστής ὅλων· ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Ὡστόσο, δέν μποροῦμε νά παρίδουμε καί τήν ἐπιτακτική ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία νά συνεχίσει τή ζωή της· τήν προσφορά τῆς θείας Εὐχαριστίας, τήν κοινή λατρεία, τήν ἔμπονη προσευχή της γιά τήν ἐξ ὕψους βοήθεια ὅλων, προκειμένου νά ξεπεράσουμε τή μαγάλη αὐτή δοκιμασία.

Προφανῶς, ὄχι ἐλεύθερα, χωρίς μέτρα καί περιοριοσμούς. Τό κατανοοῦμε καί τό ἀποδεχόμαστε. Ὁ συνωστισμός καί ὁ συγχρωτισμός ἐντός τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατά τή θεία Λατρεία καί μάλιστα μεγαλοβδομαδιάτικα ἐνέχει ὑπό τίς παροῦσες συνθῆκες μεγάλους κινδύνους.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας συμμεριζόμαστε τήν εὐθύνη τῶν κυβερνώντων γιά τή δημόσια ὑγεία καί τήν ἀρμοδιότητα τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων γιά τή λήψη τῶν ἀναγκαίων μέτρων προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἡ ἐξάπλωση τοῦ φονικοῦ ἰοῦ.

Θά θέλαμε ὅμως —καί παρακαλοῦμε θερμά— κι αὐτοί νά δείξουν ἀνάλογη κατανόηση πρός τήν Ἐκκλησία, τή λειτουργική ζωή της καί τίς πνευματικές εὐαισθησίες τῶν πιστῶν. Γιά τούς λόγους αὐτούς προτείνουμε νά ἰσχύσουν τά ἀκόλουθα ἐν σχέσει μέ τή Μεγάλη Ἑβδόμαδα, τήν ἑορτή τοῦ Πάσχα καί τή Διακαινήσιμη Ἑβδομάδα.

Κατά τή Μεγάλη καί τή Διακαινήσιμη Ἑβδομάδα, ἡ θεία Λειτουργία καί οἱ ἄλλες Ἀκολουθίες νά τελοῦνται ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ μέ τή συμμετοχή μόνο:

τῶν κληρικῶν

τῶν ἱεροψαλτῶν

τοῦ νεωκόρου

καί δύο ἐκ τῶν ἐπιτρόπων, ἐναλλάξ ἀπό τά τακτικά καί ἀναπληρωματικά μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων.

Δηλαδή, γιά τίς ἀστικές Ἐνορίες συμμετοχή ὀλιγοτέρων τῶν δέκα (10) ἀτόμων. Καί γιά τίς ἐπαρχιακές Ἐνορίες συμμετοχή ὀλιγοτέρων τῶν πέντε (5) ἀτόμων μέ τά προβλεπόμενα μέτρα παραμονῆς καί προφύλαξης.

Θεία Λειτουργία νά τελεσθεῖ κατά τίς ἡμέρες:

Κυριακή Βαΐων

Μεγάλη Πέμπτη

Μέγα Σάββατον

Κυριακή τοῦ Πάσχα

Δευτέρα Διακαινησίμου (20 Ἀπριλίου)

Ἁγίου Γεωργίου (23 Ἀπριλίου)

Ζωοδόχου Πηγῆς (24 Ἀπριλίου)

Κυριακή τοῦ Θωμᾶ (26 Ἀπριλίου).

Νά τελεσθοῦν ἀκόμη:

Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Νυμφίου

Ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν

Ἡ Ἀποκαθήλωση καί ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου.

Ἐπίσης νά τελεσθεῖ ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων μόνο τή Μεγάλη Τετάρτη, προκειμένου οἱ Ἱερεῖς νά μπορέσουν νά κοινωνήσουν κατ᾽ οἶκον ἀσθενεῖς καί κατακοίτους πιστούς, κατόπιν γραπτοῦ αἰτήματός τους τό ὁποῖο θά ἔχει ὑποβληθεῖ μέχρι τήν Κυριακή τῶν Βαΐων.

Στολισμός καί περιφορά Ἐπιταφίων δέν θά πραγματοποιηθεῖ. Ὁ Ἐπιτάφιος κατ᾽ οἰκονομίαν θά τοποθετηθεῖ ἁπλῶς στό παρατραπέζιο τῶν γάμων.

Ἡ Παννυχίδα τό βράδυ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ἡ τελετή τῆς Ἀναστάσεως καί ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Πάσχα θά πραγματοποιηθοῦν ἐντός τῶν Ναῶν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καθ᾽ ὅμοιο τρόπο μέ τή θεία Λειτουργία πού προβλέπεται καί γιά τίς ἄλλες ἡμέρες.

Κατά τίς ἡμέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας οἱ Ἱεροί Ναοί θά ἀνοίγουν μετά τό πέρας τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν γιά νά μποροῦν οἱ πιστοί νά εἰσέρχονται καί νά προσεύχονται ἀτομικά, ἀκολουθώντας πάντοτε τά καθορισμένα μέτρα προφυλάξεων.

Κατά τή Μεγάλη Πέμπτη καί τό Μέγα Σάββατο ὅσοι πιστοί ἔχουν προετοιμασθεῖ καί τό ἐπιθυμοῦν διακαῶς, θά μποροῦν νά κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας καί κατά τίς ὧρες 9-11π.μ., τηρώντας σχολαστικά τίς ἀναγκαῖες προφυλάξεις.

Εἶναι ἀδιανόητο γιά τήν αὐτοσυνειδησία τῆς Ἐκκλησίας, ἔστω καί ἐν μέσω πανδημίας, πιστοί οἱ ὁποῖοι ἐλεύθερα, ἀβίαστα καί προετοιμασμένοι πνευματικά ἀποφασίζουν νά προσέλθουν στή θεία Εὐχαριστία νά ἐμποδίζονται.

Τό δίλημμα, ἐν τέλει, μεταξύ τοῦ φόβου γιά τόν Κορωνοϊό καί τοῦ «πόθου» καί τοῦ «θείου ἔρωτος» τοῦ Χριστοῦ («Ἔθελξας πόθῳ με, Χριστέ, καί ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι») τό ἐπιλύει προσωπικά καί ὑπεύθυνα ὁ κάθε Χριστιανός καί κανείς ἄλλος στή θέση του.

Κατανοῶ ὅτι μιά τέτοια ἄποψη τρομάζει πολλούς —ἀκόμα καί βαπτισμένους—, ὅμως δέν μπορῶ νά φανταστῶ πῶς ἀλλιώτικα τό ζήτημα μπορεῖ νά τεθεῖ.

Τό παρόν κείμενο καί οἱ προτάσεις πού περιέχει ὑπαγορεύτηκε ἀπό τό αἴσθημα εὐθύνης μου ὡς ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας καί μόνο.

Μακάρι νά βοηθήσει ἔστω καί κατ᾽ ἐλάχιστον στήν ὀρθή ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος στό ὁποῖο ἀναφέρεται.